

P7_TA(2010)0299

Nodarbinātības potenciāla veidošana jaunas, ilgtspējīgas ekonomikas apstākļos

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai (2010/2010(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei (COM(2010)2020);
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Ilgtspējīgas attīstības integrēšana ES politikas jomās – Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijas pārskatīšana 2009. gadā” (COM(2009)0400),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem — stratēģijas „Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa (COM(2010)0193),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regulu (EK) Nr. 106/2008 par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK³,
- ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu „Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus” (COM(2009)0147) un Eiropas Parlamenta attiecīgo 2010. gada 6. maija rezolūciju⁴,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Zaļāks transports” (COM(2008)0433),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Ārējo izmaksu internalizācijas ieviešanas stratēģija” (COM(2008)0435),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Enerģētikas politika Eiropai” (COM(2007)0001),
- ņemot vērā 2009. gada 10.-11. decembra Eiropadomes secinājumus un jo īpaši 21.–24. punktu,
- ņemot vērā Padomes prezidentūras ziņojumu par Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības

¹ OV L 39, 13.2.2008., 1. lpp.

² OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.

³ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0154.

stratēģijas pārskatīšanu 2009. gadā¹,

- ņemot vērā ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC) un UNFCCC Kioto protokolu,
- ņemot vērā 2007. gada Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) dokumentu „Klimata pārmaiņas 2007: kopīgais ziņojums, darba grupu I, II un III ziņojumi Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes ceturtajam novērtējuma ziņojumam”,
- ņemot vērā 2006. gada N.Sterna pārskata ziņojumu par klimata pārmaiņu ekonomiku,
- ņemot vērā ANO Vides programmas (UNEP), Starptautiskās Darba organizācijas (ILO), Starptautiskās Darba devēju organizācijas (IOE) un Starptautiskās Arodbiedrību konfederācijas (ITUC) 2008. gada iniciatīvu „Zaļās darba vietas: pienācīgs darbs ilgtspējīgā, zemas oglekļa emisijas pasaulē”,
- ņemot vērā ILO 2008. gada 11.-13. maijā Nīgatā, Japānā, notikušajā G8 darba un nodarbinātības ministru konferencē iesniegto informatīvo paziņojumu „Ilgtspējīgas attīstības globālie izaicinājumi: zaļo darbavietu stratēģijas”,
- ņemot vērā Eiropas Sadarbības un attīstības organizācijas Deklarāciju par zaļo izaugsmi, kas tika pieņemta 2009. gada 25. jūnijā notikušajā Padomes ministru līmeņa sanāksmē, un tās pašreizējo Zaļās izaugsmes stratēģiju,
- ņemot vērā organizācijas *Greenpeace* un Eiropas Atjaunojamās enerģijas padomes (EREC) 2009. gada ziņojumu „Darbs klimata labā: atjaunojamā enerģija un zaļo darbavietu revolūcija”,
- ņemot vērā Eiropas Arodbiedrību konfederācijas (ETUC) un Sociālās attīstības aģentūras (SDA) 2007. gada ziņojumu „Klimata pārmaiņas un nodarbinātība: klimata pārmaiņu un CO₂ emisiju samazināšanas pasākumu ietekme uz nodarbinātību līdz 2030. gadam”,
- ņemot vērā „*Ruhr Economic Papers*” 156. izdevumā publicēto dokumentu „*Economic Impacts from the Promotion of Renewable Energy Technologies: The German Experience*” (par atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju veicināšanas ietekmi uz ekonomiku, analizējot Vācijas pieredzi),
- ņemot vērā CEPOS (Dānijas Politisko pētījumu centra) publicēto dokumentu „*Wind Energy: The Case of Denmark*” (par Dānijas pieredzi vēja enerģijas jomā),
- ņemot vērā *Rey Juan Carlos* Universitātes publicēto dokumentu „*Study of the effects on employment of public aid to renewable energy sources*” (pētījums par atjaunojamiem enerģijas avotiem sniegta valsts atbalsta ietekmi uz nodarbinātību),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 14. decembra paziņojumu par publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā (COM(2007)0799),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu „Nodarbinātība Eiropā 2009”, un jo īpaši 3. nodaļu „Klimata pārmaiņas un to ietekme uz darba tirgu”,

¹ Padomes dokuments 16818/09, 1.12.2009.

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800) un Eiropas Parlamenta attiecīgo 2009. gada 11. marta rezolūciju¹,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Impulsi Eiropas atveseļošanai” (COM(2009)0114),
 - ņemot vērā Eiropas sociālo partneru 2007. gada 18. oktobra kopīgo analīzi „Galvenās problēmas Eiropas darba tirgos”,
 - ņemot vērā Eiropas sociālo partneru 2002. gada „Kopējo rīcības plānu pamatprasmju un kvalifikāciju mūžizglītības attīstīšanai”,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Jaunas prasmes jaunām darba vietām — saskaņotu darba tirgus vajadzību un prasmju plānošana” (COM(2008)0868) un ekspertu grupas 2010. gada februāra ziņojumu „Jaunas prasmes jaunām darba vietām — tūlīt darāmais”,
 - ņemot vērā Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra (CEDEFOP) 2009. gada pētījumu „Zaļajai ekonomikai nākotnē nepieciešamās prasmes”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0234/2010),
- A. tā kā ilgtspējīgu attīstību Eiropas Padome 2009. gadā ir atzinusi par Lisabonas līguma galveno mērķi; tā kā ES ilgtspējīgas attīstības stratēģijas pamatprincipi ir ekonomisko, sociālo un vides interešu integrēts pārskats, intensīvāks sociālais dialogs, uzņēmumu sociālās atbildības palielināšana, kā arī piesardzības princips un princips, ka piesārņotājs maksā;
- B. tā kā viena no stratēģijas „Eiropa 2020” prioritātēm ir sociālas, resursu ziņā efektīvas, videi nekaitīgas un konkurētspējīgas ekonomikas veicināšana;
- C. tā kā rūpnieciski attīstītajām valstīm saskaņā ar Kopenhāgenas vienošanos līdz 2050. gadam būtu jāsamazina CO₂ emisijas par 80-90 %, salīdzinot ar 1990. gadu;
- D. tā kā klimata pārmaiņu ietekme uz dažādiem Eiropas reģioniem ir atšķirīga; tā kā saskaņā ar Komisijas pētījumu² Eiropas dienvidi un austrumi, kur dzīvo vairāk nekā viena trešdaļa eiropiešu, ir īpaši pakļauti klimata pārmaiņu negatīvajai ietekmei, tā kā visvairāk tiek ietekmētas tieši visneaizsargātākās sabiedrības grupas, un tā kā šī iemesla dēļ var palielināties reģionālās un sociālās atšķirības;
- E. tā kā pārejai uz ilgtspējīgāku ekonomiku ir dažāda pozitīva ietekme uz atšķirīgām nozarēm, proti, tā kā tiek izveidotas, aizstātas vai daļēji likvidētas darbavietas; tā kā visas darbavietas jāpielāgo ilgtspējīgam, resursu ziņā efektīvam ražošanas un darba režīmam un līdz ar to

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0123.

² Komisijas dienestu darba dokuments „Reģioni 2020. gadā — ES reģionu nākotnes problēmu novērtējums”, 2008. gada novembris, pieejams tīmekļa vietnē:
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/working/regions2020/pdf/regions2020_en.pdf.

visvairāk jāpielāgo esošās darba attiecības, turklāt ir vēlamas elastīgas darba attiecības;

- F. tā kā Zaļajā grāmatā par demogrāfiskām izmaiņām (COM(2005)0094) ir norādīts, ka laikposmā no 2005. gada līdz 2030. gadam darbaspējas vecuma iedzīvotāju skaits ES samazināsies par 20,8 miljoniem (6,8 %), un tā kā, salīdzinot ar laikposmu līdz 2007. gadam, to iedzīvotāju skaita pieauguma temps, kuri ir vecāki par 60 gadiem, tagad ir divkārtšojies — aptuveni par diviem miljoniem iedzīvotāju gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo rādītāju viena miliona apmērā;
- G. tā kā šī pāreja var stabilizēt nodarbinātību un palielināt darbavietu skaitu ar būtisku papildu ietekmi, tā kā vietās, kur radīti uzticami pamatnosacījumi, var novērot nepārtrauktu nodarbinātības pieaugumu, ko stabilizē pieaugošais eksports;
- H. tā kā vajadzīgo ekonomikas izaugsmi un no tās izrietošos ieguvumus nodarbinātības jomā uz jauninājumiem balstītā ekonomikā var panākt tikai tad, ja Eiropas pētniecības nozares un uzņēmumu pētījumu rezultātus ir iespējams izmantot komerciālos produktos; tā kā Komisijas Inovācijas progresa ziņojumā norādīts uz atšķirībām inovāciju jomā 30 % apmērā, salīdzinot ar ASV, un 40 % apmērā, salīdzinot ar Japānu;
- I. tā kā dažās jaunajās nozarēs pagaidām vēl nav sociālā dialoga struktūru; tā kā jaunajās nozarēs ir gadījumi, kad koplīgumu nav vai netiek piemēroti esošie koplīgumi, un nav arī konkrētu nozaru vajadzībām izstrādātu kodeksu; tā kā visas nozares ir pakļautas lielam spiedienam ražot un palielināt savu konkurētspēju; tā kā reģionos ar augstu bezdarba līmeni ir liels risks, ka darba ņēmēji piekrīt sliktiem darba apstākļiem;
- J. tā kā ES darba tirgū pēdējo divdesmit gadu laikā ir izveidojusies darba ņēmēju ilgstoša nedrošība, kad it īpaši jaunieši arvien biežāk spiesti slēgt īstermiņa līgumus un strādāt sliktākos darba apstākļos, tā kā jaunās darba vietas, kas izveidotas šajos apstākļos nav uzskatāmas par ilgtspējīgām, tā kā ir jāpievēršas šiem strukturālajiem trūkumiem, paturot prātā mērķi veicināt nodarbinātības potenciālu jaunas, ilgtspējīgas ekonomikas apstākļos;
- K. tā kā pāreju uz jaunu, ilgtspējīgu ekonomiku nevajadzētu izmantot kā ieganstu visneaizsargātāko un vismazāk kvalificēto darba ņēmēju izstumšanai no darba tirgus, tā kā tādējādi ir jācenšas novērst „nokrejošanas” efektu, kas vispirms skartu vismazāk kvalificētos darba ņēmējus;
- L. tā kā dzimumu līdztiesība ir viens no Lisabonas līguma mērķiem un Tūkstošgades attīstības mērķiem; tā kā sieviešu īpatsvars dažādās nozarēs nav pietiekams un līdz ar to sievietes nevar gūt vienādu labumu no nodarbinātības pieauguma jaunā ilgtspējīgā ekonomikā;
- M. tā kā jaunā ekonomika veidosies novecojošas sabiedrības apstākļos, kam raksturīga darbaspēka apjoma samazināšanās, vairāk sieviešu ir jāpiesaista apmaksāta darba veikšanai, pielāgojot darba organizāciju un sagatavojot visu nozaru darba devējus daudzveidīgākam darba spēkam;
- N. tā kā, pamatojoties uz nesen veiktiem pētījumiem, sieviešu līdzdalība visos atbildības līmeņos nodrošina uzņēmumiem pievienoto vērtību, jo īpaši šo uzņēmumu saimnieciskās darbības attīstības ziņā;
- O. tā kā vairums augstskolu diplomu ieguvēju ES un lielākā daļa uzņēmējdarbības, pārvaldības un tiesību zinātņu studiju programmu apguvēju ir sievietes, tomēr sievietes, kas uzņēmumos

un valsts iestādēs ieņem atbildīgus amatus, joprojām ir mazākumā;

- P. tā kā galvenokārt ar dzimumu saistītu aizspriedumu dēļ, kuri iesakņojušies izglītības jomā un sabiedrībā, sievietes ir nepietiekami pārstāvētas jomās, kuras maldīgi uzskata par „vīriešu” jomām, piemēram, informācijas tehnoloģiju, inženierijas, fizikas jomā un tādās tehniskajās profesijās kā mehānika un būvniecība;
- Q. tā kā pieaug bezdarbs gados vecāku darba ņēmēju vidū, kuri pēc 55 gadu vecuma īpaši asi izjūt sociālo atstumtību, un, lai arī pēdējos desmit gados ir panākts zināms progress, 2008. gadā darbs bija tikai nedaudz vairāk kā trešdaļai sieviešu vecumā no 55 līdz 64 gadiem, turpretim nodarbinātu vīriešu šajā vecuma grupā bija 55 %,

Darba vietu stratēģija jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai

1. uzskata, ka ilgtspējīga attīstība ir balstīta uz ilgtermiņa redzējumu, kurā ekonomiskā izaugsme, sociālā kohēzija un vides aizsardzība ir cieši saistītas un savstarpēji veicinošas; vērs uzmanību uz iespējām, ko ilgtspējīgai ekonomikai sniedz videi draudzīgu darba vietu izveide;
2. uzskata, ka pēc krīzes perioda ekonomika sniedz lielisku iespēju ilgtspējīgai izaugsmei, kas balstīta uz sociālo taisnīgumu un ecoefektivitāti; norāda, ka pārejas īstenošana Eiropā no piesārņojumu radošas tautsaimniecības uz ecoefektīvu tautsaimniecību radīs fundamentālas izmaiņas ražošanā, izplatīšanā un patēriņā un šīs izmaiņas vajadzētu izmantot kā iespēju virzībai uz īstenu ilgtspējību, neapdraudot labklājību vai nodarbinātību; uzskata, ka pāreja uz ekonomiku, kas balstīta uz nepiesārņojošiem enerģijas avotiem, ir jāuzskata par iespēju ieguldīt ilgtspējīgā attīstībā un nevis tikai par slogu valsts un privātajiem budžetiem;
3. uzsver, ka ir svarīgi īstenot pasākumus izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai lauku reģionos, lai apturētu iedzīvotāju aizplūšanu no laukiem;
4. atzīmē, ka nepieciešams palielināt ilgtspēju ražošanas un pakalpojumu sniegšanas jomās; atzīmē, ka ieguldījumi jaunā ilgtspējīgā ekonomikā nozīmē izaugsmes potenciālu darba tirgū un jaunas ienākumu gūšanas iespējas; uzskata, ka pozitīva bilance slēpj dažās nozarēs ciestus zaudējumus, tāpēc jāstimulē jaunu iemaņu apgūšana un pārkvalificēšanās;
5. uzskata, ka pašreizējā vispārējā ekonomikas un sociālā krīze, kura ir palēninājusi pārmaiņu gaitu enerģijas patēriņa jomā un oglekļa emisijas samazināšanu, nedrīkstētu kavēt dalībvalstu pāreju uz konkurētspējīgu un ilgtspējīgāku zemas oglekļa emisijas ekonomiku, ko raksturo efektīva resursu izmantošana, jo tas ļautu šīm valstīm vieglāk pielāgoties, mazinātu to atkarību no arvien dārgākām importa precēm un padarītu tās konkurētspējīgākas;
6. uzskata, ka būtu jāpieliek lielākas pūles, lai internalizētu ārējās izmaksas; aicina Komisiju izmantot pašreizējos politikas instrumentus vai vajadzības gadījumā izstrādāt jaunus instrumentus, lai noteiktu izmaksas un nodrošinātu, ka tās secinājumi tiek atspoguļoti turpmākajos politikas priekšlikumos;
7. uzskata, ka jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai ES ir jānodrošina līdzsvarota ekonomiskā un sociālā attīstība; aicina īstenot mērķtiecīgu un ilgtspējīgu rūpniecības politiku, veltot īpašu uzmanību resursu efektīvai izmantošanai; uzsver, ka videi draudzīgai ekonomikai ir jānodrošina iespējas pienācīgu un labi apmaksātu darba vietu radīšanai, koncentrējoties uz

vides aizsardzību;

8. ir stingri pārliecināts, ka uz tirgus ekonomikas pamata īstenota vides politika var kļūt par izaugsmes un nodarbinātības dzinējspēku visās ekonomikas nozarēs, un uzsver, ka prognozējami, investīcijas veicinoši pamatnosacījumi ir tas, kas ļaus novatoriskiem uzņēmumiem iespējami veiksmīgāk izmantot šīs iespējas vides un darba ņēmēju labā;
9. aicina iesaistīt ražotājus ekoinovāciju radīšanā, jo uzņēmējiem ir ļoti svarīga nozīme ekoinovāciju plašākā izplatībā; šajā sakarībā atzīmē, ka uzņēmēju informēšanai, demonstrējot viņiem jaunas uzņēmējdarbības iespējas, būs izšķirīga nozīme, lai gūtu panākumus stratēģijā, kuras mērķis ir efektīva resursu izmantošana ekonomikā un ilgtspējīgu nozaru izveide;
10. atbalsta stratēģijā „Eiropa 2020” iekļauto Komisijas pamatiniciatīvu nekavējoties īstenot pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, mazināt ekonomiskās izaugsmes atkarību no resursu un enerģijas izmantošanas, samazināt klimatam kaitīgas emisijas un šādi cīnīties pret globālo sasilšanu; atzinīgi vērtē ieceri pielāgot šim mērķim tiesisko regulējumu, tirgus ekonomikas stimulēšanas instrumentus, subsīdijas un publiskos iepirkumus; tomēr izsaka nožēlu, ka „ES 2020” stratēģijā Komisija nepievērš uzmanību iespējai izmantot ilgtspējīgas ekonomikas darba tirgus potenciālu;
11. atzīmē — lai sasniegtu stratēģijā „ES 2020” noteiktos nodarbinātības mērķus un izmantotu jaunās ilgtspējīgās ekonomikas nodarbinātības potenciālu, kā arī uzlabotu preču ražošanas un pakalpojumu sniegšanas ilgtspējību, ir jāpalielina mājokļu energoefektivitāte, vairāk jāizmanto atjaunojamie enerģijas avoti, videi saudzīgas tehnoloģijas, jāveicina transporta un mobilitātes ilgtspēja, lauksaimniecības, mežsaimniecības un zvejniecības ilgtspēja, vides dienestu konsultatīvā darbība, kā arī otrreizēja pārstrāde, zema resursu patēriņa ražošanas procesi un materiālu slēgta cikla pārstrāde; atzīmē, ka arī pakalpojumu nozarei un sociālekonomikas nozarei ir liels „zaļā” darba potenciāls;
12. uzsver, ka publiskajam sektoram, kas, sniedzot piemēru, nosaka progresīvu iepirkuma standartu pieņemšanu, sniedz stimulus un informāciju, ir nozīmīga loma uz tiesībām balstītu darba vietu radīšanā, jo īpaši tādās jomās kā enerģētika, infrastruktūras un aprīkojuma būvniecība, transports un komunikācijas; aicina Komisiju un dalībvalstis, jo īpaši publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā, veicināt vides un sociālo standartu iekļaušanu, kā arī vietējiem apstākļiem pielāgotu noteikumu ieviešanu un to uzņēmumu, jo īpaši MVU, atbalstīšanu, kas darbojas ilgtspējīgā un solidārā ekonomikā;
13. mudina dalībvalstis, risinot jautājumus par klimata pārmaiņu ietekmi uz ekonomiku, sociālo jomu un vidi, īstenot pieredzes un paraugprakses apmaiņu nodarbinātības iespēju jomā;
14. ir pārliecināts, ka „zaļās” ilgtspējīgās darba vietas nedrīkst būt tikai piedeva — uzņēmējdarbībai un sabiedrībai kopumā ir jābūt ilgtspējīgi organizētai; apzinās, ka nav tādas ekonomikas nozares, ko var nošķirt un dēvēt par „vides aizsardzību” vai „vides rūpniecību”, jo vides aizsardzības darbība ir saistīta ar daudzām tradicionālajām nozarēm, piemēram, rūpniecības, būvniecības un pakalpojumu nozarēm; tādēļ prasa kā darba definīciju pārņemt ILO definīciju, saskaņā ar kuru visas darba vietas, kas veicina ilgtspējīgu attīstību, ir „zaļās” ilgtspējīgās darba vietas; norāda, ka definīcija attiecas, pirmkārt, uz visām darba vietām, kas tieši samazina enerģijas un izejvielu izmantošanu, aizsargā ekosistēmas un bioloģisko daudzveidību un mazina atkritumu rašanos un gaisa piesārņojumu, un, otrkārt, uz visām darba vietām, kas samazina ekoloģisko ietekmi; atzīst,

ka darba potenciālu pilnībā nevar noteikt definīcijas *relativitātes* dēļ;

15. uzskata, ka ir jāveic ievērojami vairāk pētījumu, lai noteiktu, cik lielā mērā darba vietu kopējo izveidi ietekmē vides un klimata pārmaiņu politika; aicina Komisiju noteikt šo jomu par vienu no 8. pamatprogrammas prioritātēm;
16. uzsver, ka visu darba vietu mērķis ir veicināt ilgtspējīgu attīstību un ka jāveido resursu, materiālu un enerģijas izmantošanas ziņā iespējami efektīvākas ražošanas un darba metodes; uzsver, ka šai pieejai jāattiecas uz visu piegādes ķēdi un ka nav jēgas nodalīt labas un sliktas nozares, jo visas nozares var padarīt ilgtspējīgākas;
17. uzskata, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt jaunajai Kopienas sistēmai pietiekamu budžetu, lai varētu atbalstīt publiskā sektora veiktus pētījumus un lai pētījumu rezultāti būtu pieejami vienkārši, bez birokrātijas, tā nodrošinot, ka visi uzņēmumi, tostarp mikrouzņēmumi un MVU, var veikt izmaiņas attiecībā uz energoefektivitāti, jaunu enerģijas avotu, jaunu ražošanas procesu un otrreizējās pārstrādes izmantošanu un resursu labāku izmantošanu, kā arī radīt darba vietas ar darba ņēmējiem garantētām tiesībām;

Nodarbinātības potenciāla optimizēšana

18. prasa, kā daļu no ES 2020 stratēģijas, izstrādāt Eiropas darba vietu stratēģiju ilgtspējīgai ekonomikai, lai optimizētu darba vietu potenciālu, tajā pašā laikā īpašu uzmanību veltot pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai, darba ņēmēju veselībai un drošībai, nepieciešamajām prasmēm un sociāli taisnīgai pārejai; uzsver, ka ilgtspējīgai ekonomikai ir jāapvieno sociālā, tehnoloģiskā, ekonomikas un vides ilgtspējība; uzsver, ka tādai ilgtspējīgas nodarbinātības stratēģijai, kāda ir šī, jābūt vienam no nodarbinātības politikas pamatnostādņu centrālajiem elementiem;
19. iesaka — lai radītu jaunas darbavietas ilgtspējīgas ekonomikas apstākļos, reģionālajām varas iestādēm būtu jāpieņem attīstības stratēģijas saskaņā ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem;
20. aicina Komisiju līdz 2011. gadam ierosināt stratēģiju, tostarp gan tiesību aktus, gan ar likumdošanu nesaistītus pasākumus, lai veicinātu videi draudzīgas darba vietas, kas ir viens no vispārējās izaugsmes un labklājības avotiem;
21. uzsver, ka, pateicoties savām novatorisma spējām, Eiropas uzņēmumi ir kļuvuši par pasaules mēroga līderiem vides aizsardzības jomā; tomēr ir noraizējies, ka ražotnes joprojām masveidā tiek pārvietotas no ES uz trešām valstīm, kurās ir krietni zemāki vides standarti; aicina Komisiju un dalībvalstis strauji un enerģiski cīnīties pret šo parādību, šai nolūkā izstrādājot pasaules mēroga daudzpusēju pieeju, kas nodrošina, ka globālās konkurences pamatā ir salīdzināmas prasības;
22. uzsver, ka stabils, vērienīgs ilgtermiņa tiesiskais regulējums ir priekšnosacījums videi draudzīgas nodarbinātības sniegto iespēju maksimālam izmantojumam; aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt vides standartus un finansiālus stimulus, kas rada uzticamus pamatnosacījumus vismaz uz 10 gadiem un šādi nodrošina juridisko un plānošanas noteiktību; prasa izmantot esošos finanšu instrumentus, lai veicinātu ilgtspējību un iekļaut ekonomiskās darbības un ražošanas ilgtspējības palielināšanu, kā veicināmu mērķi dažādu fondu finanšu plānos, tostarp struktūrfondu un Kohēzijas fonda finanšu plānā;

23. šai sakarībā uzsver integrētas pilsētu attīstības koncepcijas nozīmību un to, ka paraugs varētu būt pilsētu nelabvēlīgo rajonu pārveide; uzskata, ka priekšnoteikums šī mērķa sasniegšanai ir skaidrs politikas pamats, kas ietver arī struktūrfondu atbalstu pilsētvides uzturēšanai;
24. norāda, ka pašreizējo programmu ietvaros ir nepieciešams papildu finansējums mērķtiecīgu pētījumu veikšanai vismazāk attīstītajos ES reģionos, lai noteiktu stratēģiskus mērķus un pasākumus, kas vajadzīgi ilgtspējīgas vietējās ekonomikas attīstībai labvēlīgu apstākļu izveidošanai, par konkrētiem mērķiem nosakot jaunu „zaļo” darba vietu izveidi un integrētus pasākumus jaunu „zaļo” uzņēmumu piesaistīšanai, un jau esošo šādu uzņēmumu atbalstam;
25. uzsver, ka mērķtiecīgs ieguldījums mazāk attīstīto ES reģionu ekoloģiskas pārveidošanas procesā ir viens no visnoderīgākajiem instrumentiem, lai sasniegtu reģionālās konverģences un teritoriālās kohēzijas stratēģiskos mērķus;
26. uzsver Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) nozīmi reģionālo centru veidošanā, lokāli apvienojot pētījumus, inovācijas un infrastruktūru un ieviešot jaunās tehnoloģijas tādās jomās kā atjaunojamie energoresursi un energoefektivitāte; turklāt uzsver, ka reģionālajām un vietējām varas iestādēm, jo īpaši pilsētu teritorijās, ir vislabākā situācija un iespējas radīt nepieciešamos apstākļus novatoriskas uzņēmējdarbības centru izaugsmei; norāda, ka šādi reģionālie centri var būt būtisks pamudinājums vietējās ekonomikas attīstībai un var reģionos radīt jaunas darbavietas;
27. apzinās, ka ES, valsts un reģionālās finansējuma shēmas joprojām ir ļoti nesaskaņotas, tādēļ uzsver nepieciešamību uzlabot daudzpakāpju koordināciju starp programmām un atbalstīt lielāku sinerģiju starp dažādām kopējām politikām, izmantojot struktūrfondus, lauksaimniecības un lauku attīstības fondus, pētījumu pamatprogrammu un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (KIP), kas jāizstrādā tā, lai nodrošinātu ilgtspējīgu un resurstaupīgu ekonomiku; attiecībā uz kopējās lauksaimniecības politikas finansējumu uzskata, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš tam, lai pāreja no tiešā atbalsta mehānismiem uz lauku attīstību un vides ziņā ilgtspējīgu lauksaimniecību būtu izteiktāka;
28. atkārtoti aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot Rekonstrukcijas fonda sekmīgo pieredzi un izveidot jaunu Kopienas iniciatīvu, kas ietver izmēģinājuma projektus, lai īstenotu pārmaiņas jaunas un ilgtspējīgas ekonomikas izveidei;
29. norāda, ka Padome 2009. gada 21. oktobra secinājumu 8. punktā aicināja Komisiju steidzami pa nozarēm pārskatīt subsīdijas, kas negatīvi ietekmē vidi un neatbilst ilgtspējīgas attīstības mērķiem; aicina Komisiju nekavējoties rīkoties, ievērojot minētos secinājumus, un izpētīt iespējas pārvietot šīs subsīdijas budžetā tā, lai atbalstītu jaunās darbības, kas saistītas ar ilgtspējīgu ekonomiku;
30. aicina nodrošināt efektīvas finansēšanas sistēmas un fiskālus stimulus, lai palīdzētu MVU savu darbību orientēt uz videi draudzīgu nodarbinātības politiku un nodrošināt videi draudzīgus jauninājumus un ražošanu;
31. uzskata, ka pašreizējie un ierosinātie ES tiesību akti vides jomā sniedz ievērojamas iespējas radīt jaunas darba vietas tādās jomās kā gaiss, augsne, ūdens, enerģētika, sabiedriskie pakalpojumi, lauksaimniecība, transports, mežsaimniecība un vides pārvaldība; aicina dalībvalstis īstenot ES tiesību aktus, kas varētu radīt jaunus ieguldījumus videi draudzīgās

tehnoloģijās un darba vietu izveidē;

32. atgādina, ka publiskais iepirkums veido lielu tirgus daļu un varētu sniegt ievērojamus stimulus, lai ekonomika kļūtu videi draudzīgāka; tādēļ aicina pieprasīt augstu vides standartu ievērošanu visu publisko iepirkumu jomā;
33. aicina ES un dalībvalstis plānot pārmaiņas, t.i., novērst informācijas trūkumu un neskaidrības un veicināt izpratni, sabiedrības izglītošanās procesus un izmaiņas patēriņa modeļos; konstatē, ka vajadzīgi stimuli, lai uzņēmumi ieguldītu tīrās tehnoloģijās un lai darba ņēmēji būtu gatavi pārmaiņām, ja tās nodrošina lielākas darba iespējas un drošības tīklu darba ņēmējiem;
34. uzsver — lai radītu vajadzīgās kvalitatīvu darba vietu iespējas, ko sniedz jauna ilgtspējīga ekonomika, jauninājumi ir jāorientē uz to, lai rastu risinājumus lielākajām sabiedrības problēmām, tostarp bezdarbam un nabadzībai, klimata pārmaiņām, sabiedrības novecošanai un resursu nepietiekamībai; vērs uzmanību uz tādas rūpniecības un pētniecības politikas nozīmīgumu, kuras pamatā ir atvērta jauninājumu vide un uzņēmumu apvienības, lai sekmētu dažādu publisko un privāto uzņēmēju zināšanu apkopošanu un stimulētu jauninājumus; tādēļ aicina Komisiju izstrādāt Eiropas Tehnoloģiju platformu resurstaupīgām nozarēm;
35. iesaka — ja dalībvalsts nolemj ar subsīdiju palīdzību veicināt, piemēram, vēja, no biomasas iegūtas vai saules enerģijas ražošanu, subsīdiju apjoms ir pamatojams ar empīrisku datu zinātnisku novērtējumu un subsīdijām ir jānodrošina pienācīgas investīciju perspektīvas un drošība potenciālajiem investoriem, un aicina rūpīgi apsvērt tādas faktorus kā ar subsīdiju palīdzību izveidoto darba vietu skaita neto palielinājums, enerģijas cena, tīrā ietekme uz siltumnīcefekta gāzu un citu piesārņotāju emisijas apjomu, un tā censties optimizēt ilgtspējas palielināšanu;
36. atzīmē, ka nav vienotas izpratnes par to, kuru tehnoloģiju izvēle globālās konkurences apstākļos ir vides, ekonomikas un sociālajā ziņā ilgtspējīgākā izvēle; norāda, ka ir jāņem vērā daudzi mainīgie lielumi, salīdzinot, piemēram, to, cik ilgtspējīga ir enerģijas ražošana ar vēja ģeneratoriem, saules bateriju paneļiem, ogļu dedzināšanu, nodrošinot oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu, kodolreaktoriem vai ar dažu citu tehnoloģiju palīdzību; tādēļ pieprasa vairāk zinātnisku pētījumu par šo tematu, kuros salīdzināti ražošanas pilnas aprites cikli, un aicina visus ražošanas procesus padarīt resursu ziņā efektīvākus;

Nodarbinātības perspektīvas vīriešiem un sievietēm jaunā ilgtspējīgā ekonomikā

37. uzsver — ņemot vērā, ka, nodarbinātības līmeņa atšķirības samazināšana starp vīriešiem un sievietēm nodrošināja pusi no Eiropas nodarbinātības līmeņa vispārējā pieauguma un ceturtdaļu no gada ekonomiskās izaugsmes līmeņa pieauguma kopš 1995. gada, izaugsmes un nodarbinātības potenciāla pilnīga izmantošana jaunajā ekonomikā ir iespējama, tikai palielinot sieviešu līdzdalību Eiropas darba tirgū, jo tas ir priekšnoteikums ilgtspējīgas izaugsmes un to vajadzību nodrošināšanai, kas saistītas ar ekoloģiskās pārveidošanas procesu novecojošas sabiedrības apstākļos;
38. aicina izstrādāt ES iniciatīvu, lai darba devēji, jo īpaši nozarēs, kurās parasti galvenokārt ir nodarbināti vīrieši, labāk izprastu nepieciešamību pēc daudzveidīgāka darbaspēka un šāda darbaspēka priekšrocībām sabiedrības novecošanas apstākļos, un lai nodrošinātu viņiem iespējas sagatavoties lielākai daudzveidībai;

39. aicina ES, dalībvalstis un sociālos partnerus apkarot diskrimināciju un veicināt dzimumu līdztiesību ilgtspējīgā ekonomikā, radīt darba vidi, kas piesaista un notur sievietes šajās nozarēs, veicināt darba un personīgas dzīves līdzsvaru, nodrošinot atbilstošu, augstas kvalitātes aprūpi bērniem un ģimenei draudzīgu darbavietas vidi, radīt iespējas un nosacījumus, kas nodrošina, ka vīrieši un sievietes darba tirgū piedalās ar vienādiem noteikumiem, veicinātu sieviešu īpatsvara pieaugumu pārstāvības struktūrās, kurās dominē vīrieši, samazināt uz dzimumu balstītu darba vietu segmentāciju un algu atšķirības;
40. norāda, ka ieguldījumi sociālajā infrastruktūrā ir iespēja modernizēt Eiropu un veicināt līdztiesību un ka tos var uzskatīt par stratēģiju, kas papildina fiziskās infrastruktūras modernizēšanu, izmantojot ieguldījumus videi draudzīgās tehnoloģijās; uzskata, ka tāpēc dzimumu līdztiesības nodrošināšana būtu jānosaka par politisku prioritāti un nozīmīgu līdzekli;
41. uzsver — lai novērstu dzimumu segregāciju darba tirgū, ir būtiski īstenot mērķtiecīgu darbu, kas ļauj nodrošināt sievietēm visu līmeņu izglītības pieejamību, cīnīties pret aizspriedumiem, kas saistīti ar dzimumu, un mūžizglītības iespējas; aicina nodrošināt atbilstošas mācības, lai novērstu sieviešu dzimuma darba ņēmēju nepietiekamu pārstāvību videi draudzīgās darba vietās, jo, ja sievietes masveidā pamestu zinātnes un tehnoloģijas jomu, Eiropas izaugsme un ilgtspējība tiktu kavēta un daudzām talantīgām un kvalificētām jaunām sievietēm netiktu nodrošināts darbs un ekonomiskā drošība;
42. aicina izveidot īpašu ES iniciatīvu, lai piesaistītu meitenes tā dēvētajām MIDT profesijām (matemātikas, informātikas, dabas zinātņu un tehnoloģiju jomā) un cīnītos pret stereotipiem, kas joprojām ir plaši izplatīti attiecībā uz šīm profesijām; uzsver, ka plašsaziņas līdzekļi un izglītība ir nozīmīgi instrumenti cīņā pret minētajiem stereotipiem;
43. uzsver, ka jaunas sievietes, kuras no izglītības posma pāriet uz darba tirgu, mācekļības posmā būtu jāvirza uz jomām, kurās tās ir nepietiekami pārstāvētas, un minētais ir jāveicina, skolām, augstskolām, mācību aģentūrām un/vai uzņēmumiem veicot kopīgu plānošanu, lai minētās sievietes stabila, nevis nepastāvīga darba pieredzē iegūtu īpašas — tostarp augstākā un speciālista līmeņa — prasmes un spējas, kā arī iespējas tās īstenot;
44. aicina ES un dalībvalstis saistībā ar Eiropas Sociālā fonda (ESF) programmām veltīt lielāku vērību sievietēm paredzētu videi draudzīgu darba vietu izveidei, ņemot vērā to, ka ESF finansē mācību projektus tādās jomās kā atjaunīgā enerģija un ekotūrisms; uzsver, ka ir jāiegulda lielākas pūles, lai palielinātu sieviešu līdzdalības īpatsvaru ESF finansētajos projektos, kuros pašlaik šis īpatsvars nepārsniedz 10 %; aicina Eiropas Sociālajā fondā, kā arī atjaunošanas plānos un strukturālo pielāgojumu programmās budžeta plānošanā ievērot dzimumu līdztiesības principu, lai nodrošinātu, ka šādas programmas vienlīdz piesaista un integrē sievietes;
45. uzsver, ka pāreju uz jaunu ekonomikas modeli vajadzētu nevis izmantot kā ieganstu dažādu līdztiesības jomas pasākumu skaita samazināšanai, bet gan uzskatīt to par unikālu iespēju palielināt sieviešu līdzdalību ES darba tirgū, jo tas ir priekšnoteikums ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanai, darbaspēka potenciāla optimālai attīstībai un konkurētspējas nostiprināšanai;

Pienācīgs darbs

46. aicina Komisiju, pievēršoties augsti kvalificētu darba ņēmēju nodarbinātības potenciālam,

pirmkārt un galvenokārt pievērst uzmanību darba vietām ilgtspējīgā ekonomikā vidējas un zemākas kvalifikācijas grupās, kā arī nekvalificētiem, bet specializētiem darbiniekiem; aicina Komisiju un dalībvalstis šo faktu jo īpaši ņemt vērā nodarbinātības politikas pamatnostādņēs; aicina dalībvalstis veicināt darba vietu statusu vidējās un zemākas izglītības grupās un nodrošināt šādās darba vietās pienācīgas kvalitātes nodarbinātību;

47. uzsver, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai, nepieciešamajām prasmēm un sociāli taisnīgai pārejai; aicina Komisiju, dalībvalstis un sociālos partnerus panākt, lai nodarbinātības stratēģija ilgtspējīgai ekonomikai būtu izdevīga visiem ES iedzīvotājiem; uzsver nepieciešamību šo stratēģiju piemērot visiem nodarbinātības veidiem — gan augsti kvalificētām, gan vidēji kvalificētām, gan mazkvalificētām darba vietām; aicina palielināt izglītības, kā arī pētniecības un izstrādes iespējas; turklāt prasa nodarbinātības politikas pamatnostādņēs un Komisijas programmā „Jaunas prasmes jaunām darba vietām” jo īpaši pievērst uzmanību vistālāk no darba tirgus esošajiem cilvēkiem, visneaizsargātākajiem darba ņēmējiem, jo īpaši invalīdiem un zemas kvalifikācijas darba ņēmējiem, kā arī pievērst uzmanību šo cilvēki aizsardzībai;
48. uzskata, ka nodarbinātības politikai ir izšķirīga nozīme cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību, un tādēļ aicina saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas programmu „Pienācīgs darbs” radīt labas kvalitātes darba apstākļus un tādu atalgojumu, kas nodrošina ne tikai iztiku, bet arī pienācīgu līdzdalību IKP izmantošanā;
49. atzīmē, ka darbinieku un darba devēju bieži vien zemās organizētības dēļ dažās jaunajās nozarēs ir nestabilu darba tiesisko attiecību un sliktu darba apstākļu risks; aicina ES un dalībvalstis izstrādāt pamatnoteikumus pārstāvības struktūru izveidošanai jaunajās nozarēs; aicina darba tirgus partnerus organizēties un aicina Komisiju veicināt visā ES apmaiņu ar paraugprakses piemēriem, jo īpaši jautājumos par darba ņēmēju informēšanas un konsultēšanas veicināšanu, kā arī Eiropas uzņēmumu padomju izveidi;
50. norāda, ka jāveic papildu pasākumi, lai ES efektīvi saskaņotu darba laika organizācijas prasību minimumu saistībā ar darbinieku veselību un drošību;
51. aicina dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem sagatavot integrētus plānus ekoloģiskas pārveidošanas darbību novērtēšanai gan vietējā, gan valsts līmenī; aicina sociālos partnerus uzraudzīt darba ņēmēju līdzdalību ilgtspējīgas attīstības stratēģijā, šai nolūkā vispirms ierosinot un tikai tad pieņemot politikas virzienus efektīvas līdzdalības veicināšanai attiecībā uz darba ņēmēju pastāvīgām pārvietošanās iespējām un ilgtspējīgu „zaļo” izaugsmi;
52. aicina sociālos partnerus pievērsties jaunajām nozarēm un izstrādāt stratēģijas, lai sociālajā partnerībā iesaistītu nozaru asociācijas;
53. aicina ES un dalībvalstis valsts subsīdijas un publisko iepirkumu ciešāk saistīt ar sociālo standartu obligāto minimumu dalībvalstu līmenī, un veicināt sociālo partneru pārstāvības struktūru izveidošanu;
54. norāda, ka jaunas darba vietas tiek radītas, arī nodrošinot apmācību un mūžizglītību darbiniekiem, kurus skārušas pārmaiņas uzņēmuma vai nozares ražošanas procesos; aicina ES izstrādāt sistēmu pārmaiņu un jo īpaši ražošanas pārstrukturēšanas plānošanai, sniedzot visiem pārmaiņu skartajiem darba ņēmējiem tiesības piedalīties apmācības un mūžizglītības shēmās; aicina dalībvalstis, darba devējus un darba ņēmējus atzīt prasmju pārvaldību,

apmācību un mūžizglītību par kopīgu pienākumu, kā tas ir atzīts sociālo partneru 2002. gada vispārējās vienošanās dokumentā par mūžizglītību; aicina Komisiju mūžizglītības ietvarstruktūrā iekļaut devīto pamatkompetenci, kas būtu saistīta ar vidi, klimata pārmaiņām un ilgtspējīgu attīstību un kura ir nepieciešama zināšanu sabiedrībā; aicina dalībvalstis ilgtspējības jēdzienu iekļaut pamatapmācības, izglītības un mūžizglītības programmās;

55. aicina Komisiju, dalībvalstis un sociālos partnerus enerģiskāk rast efektīvus risinājumus, kas ļautu novērst pārstrukturēšanas nelabvēlīgo ietekmi gan uz vietējo ekonomiku, gan uz nodarbinātību; uzsver, ka vadlīnijām attiecībā uz pārmaiņu un to sociālo seku pārvaldību ir jābūt plaši pieejamām;

Nepieciešamo prasmju nodrošināšana

56. norāda, ka dalībvalstīm jāpielāgo savas apmācības un izglītības sistēmas, kā arī jāizstrādā un jāīsteno mērķtiecīgi rīcības plāni darba ņēmēju pārkvalificēšanai nozarēs, kuras skars vietējās ekonomikas pārtapšana par jaunu ilgtspējīgu ekonomiku, un lai nodrošinātu, ka viņiem ir pieejamas jaunās „zaļās” ilgtspējīgās darba vietas, lai nodrošinātu, ka darbaspēks varētu pielāgot savas prasmes darba tirgus vajadzībām ilgtspējīgā ekonomikā, kuras pamatā ir uz kompetenci balstītas apmācības pieeja; šai sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu „Jaunas prasmes jaunām darba vietām” un atzīst, ka sadarbība ar ES dalībvalstīm ir solis pareizajā virzienā; tomēr norāda, ka šī iniciatīva ir ciešāk jāsaista ar mērķiem, kas noteikti Padomes lēmumā par ilgtspējīgu attīstību, un tā ir jāīsteno ar reāliem pasākumiem gan ES līmenī, gan ES dalībvalstīs;
57. uzsver nepieciešamību stiprināt atklāto koordinācijas un paraugprakses apmaiņas metodi attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību, „zaļajām” darba vietām un mūžizglītību, tā cenšoties veiksmīgi un efektīvi pārvaldīt ekonomikas pārveides procesu un vienlaikus arī jaunās vajadzības apmācības jomā un nelabvēlīgas sociālās sekas, ko rada šāds pārveides process;
58. aicina dalībvalstis apkarot diskrimināciju vecuma dēļ un mācību piedāvājumus un mūžizglītības stratēģijas pielāgot vecāka gadagājuma darba ņēmēju vajadzībām, lai nodrošinātu 55 un vairāk gadus sasniegušu darbinieku, tostarp šīs vecuma grupas sievietes, plašu iesaistīšanos;
59. aicina ES un dalībvalstis sīki izstrādātu novatorisma un jaunrades politiku, jo īpaši izglītības un apmācības, tostarp profesionālās izglītības un apmācības, politiku, pieņemt par „zaļās” ekonomikas, konkurētspējas un labklājības pamatu;
60. norāda — krīzes laikos ir svarīgi piesaistīt jauniešus jaunajām „zaļajām” darba vietām un nodrošināt, lai kvalifikācijas programmas veicinātu darba pieejamību jauniešiem un viņi varētu veiksmīgi izmantot nodarbinātības potenciālu, jo tā varētu gan cīnīties pret augstu bezdarba līmeni to pilsoņu vidū, kas jaunāki par 25 gadiem, gan izmantot jaunās paudzes ar jauno tehnoloģiju lietošanu saistītās prasmes; pauž nožēlu, ka stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīva „Jaunatne kustībā” neattiecas uz jauniešiem, kuri nav iesaistīti augstākās izglītības sistēmā; uzsver — lai kaut ko patiešām mainītu, šī iniciatīva ir īstenojama, pievērsties tieši tiem jauniešiem, kuriem pašlaik iespēju ir vismazāk un kurus apdraud nabadzība;
61. aicina dalībvalstis sadarbībā ar darba tirgus partneriem izstrādāt un īstenot jauniešiem paredzētas profesionālās orientācijas programmas zinātnes un tehnoloģijas disciplīnās, tā

cenšoties veicināt noturīgas un ilgtspējīgas ekonomikas attīstību, kā arī ar ekoloģijas un vides tematiku saistītus informatīvos un izpratnes veidošanas pasākumus gan formālās izglītības sistēmā, gan vietējo un reģionālo pašvaldību pasākumu struktūrā;

62. aicina Komisiju ciešāk sadarboties ar dalībvalstīm, lai izstrādātu vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozes par darba tirgū pieprasītajām prasmēm, un veicināt augstskolu un uzņēmējdarbības nozares partnerību, lai sekmētu jauniešu iekļaušanos darba tirgū, vienlaicīgi veicinot uz zināšanām balstītu sabiedrību, lietišķo pētījumu attīstību un radot labākas izglītības iestāžu absolventu izredzes darba tirgū;
63. aicina dalībvalstis un darba tirgus partnerus noteikt mērķi nodrošināt vīriešu un sieviešu vienlīdzīgu līdzdalību, sniegt vienlīdzīgas iespējas attiecībā uz izglītību, apmācību, mērķtiecīgām darbā pieņemšanas shēmām, specializētas prakses iespējām un apmācību iniciatīvām sievietēm, migrantiem, ilgstošiem bezdarbniekiem un citām darba tirgu attiecībās diskriminētām grupām;
64. mudina dalībvalstis izmantot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu, lai īstenotu Eiropas mērķus — veicināt jaunu iemaņu apguvi, tostarp to iemaņu, kas nepieciešamas jaunām ilgtspējīgām „zaļām” augsti kvalificētām darba vietām;
65. aicina atbildīgās iesaistītās puses uzraudzīt nodarbinātības attīstību, lai padarītu atbilstīgāku profesionālo pamatizglītību un mūžizglītību; šajā sakarā aicina dalībvalstis izvērtēt iespējas izmantot pārejas fondus jaunu iemaņu nodrošināšanai;
66. aicina ES un dalībvalstis noteikt, ka viens no Eiropas Sociālā fonda mērķiem ir veicināt spēju pielāgoties ilgtspējīgai ekonomikai, lai atbalstītu ekonomisko darbību un infrastruktūras attīstības ilgtspējības veicināšanu;
67. atgādina, ka ilgtspējības dimensijai nevajadzētu aprobežoties ar apmācībām tikai ar vidi saistītajās darba vietās, to nepieciešams integrēt visās izglītības un apmācību programmās, lai veicinātu ilgtspējīgas attīstības un vides izpratnes kultūru;
68. uzsver mūžizglītības idejas pievienoto vērtību un aicina dalībvalstis rūpīgi izzināt vietējās iespējas, lai, saskaņojot pieejamos resursus ar faktiskajām vajadzībām, varētu organizēt uz pieprasījumu balstītu apmācību un lai, nodrošinot augstus mācību standartus, atjaunotu vidējās profesionālās izglītības prestižu, jo īpaši reģionos, kur vietējais potenciāls un tradicionālās nodarbinātības jomas nosaka vajadzību pēc pilnīgi apgūtām īpašām prasmēm un zināšanām; aicina Komisiju sniegt dalībvalstīm pietiekamu tehnisko atbalstu vietējo vajadzību izzināšanā un norāda, ka vidējās profesionālās izglītības iestādes ar augstiem mācību standartiem var veicināt bezdarba mazināšanu skolu beidzēju vidū un ilgtspējīgas nodarbinātības sasniegšanu;
69. uzsver, cik nozīmīgi ir tas, ka dalībvalstis izmanto Eiropas Sociālo fondu, lai investētu prasmju uzlabošanas, nodarbinātības, apmācības un pārkvalificēšanās pasākumos ar mērķi radīt vairāk labu darbavietu, īstenojot valsts, reģionāla un vietēja līmeņa projektus; uzskata, ka šajās iniciatīvās var noderēt arī vecāka gadagājuma cilvēku darba pieredze, ņemot vērā to, ka ES iedzīvotāju vidū pieaug vecāka gadagājuma cilvēku īpatsvars; iesaka reģionālajām un vietējām varas iestādēm veidot piemērotus, pastāvīgus kontaktus ar uzņēmējiem, darba devēju organizācijām, arodbiedrībām un NVO tā, lai plānotu darba tirgus vajadzības vidējā termiņā un ilglaicīgi;

70. atzīst būtisko lomu, kāda ir vietējām un reģionālajām varas iestādēm izglītībā, kas ir pamats turpmāko zināšanu un nākotnē nepieciešamo prasmju apguvei, tostarp sniedzot mūžizglītības un pārkvalificēšanās iespējas; norāda, ka daudzās valstīs jauniešu, tostarp skolu pametušo nekvalificēto jauniešu, izglītības un turpmākās apmācības vispārējie nosacījumi ir reģionālo un vietējo varas iestāžu ziņā; tādēļ mudina reģionus izmantot struktūrfondus izglītības infrastruktūras izveidei, jo īpaši nelabvēlīgos pilsētu rajonos un reģionos, kā arī lai ar šo atbalstu nodrošinātu, ka skolu izglītība ir vispārēja un iekļaujoša; norāda uz būtiskajām iespējām (izglītības un apmācības jomā), ko rada sadarbība starp vietējām un reģionālajām varas iestādēm un uzņēmumiem un asociācijām, īstenojot mērķi radīt ilgtspējīgas darbavietas vietējā transporta, pilsētu mobilitātes, izglītības, kā arī pētniecības un izstrādes jomā un pievēršot īpašu uzmanību vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanai;
71. norāda, ka dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un augstākās izglītības iestādēm ir jāsadarbojas, lai izstrādātu pirmsdiploma un pēcdiploma studiju kursus un izveidotu uz ekonomikas ekoloģisku pārveidošanu orientētas tematiskās studiju programmas;
72. uzskata, ka demogrāfisko problēmu risināšanai ir vajadzīga plašāka stratēģija, kas ietver gan darba vietu radīšanu, gan jaunu turpmāko vajadzību nodrošināšanu Eiropas darba tirgū; uzskata, ka šajā sakarībā ir jāturpina centieni ES darba ņēmēju, tostarp pētnieku un citu speciālistu, mobilitātes uzlabošanā, lai izveidotu tādu Eiropu, kuras ES iekšējā tirgū nav šķēršļu;

Sociāli taisnīgas pārmaiņas

73. atzīmē, ka ekonomisko darbību ilgtspējības palielināšana var būt saistīta ar izmaiņām visā rūpniecības nozarē; aicina ES un dalībvalstis rīkoties piesardzīgi, lai nepieļautu, ka pāreja uz ilgtspējīgu ekonomiku notiek uz sociālās jomas rēķina, un izstrādāt pamatnosacījumus sociāli taisnīgai pārveidošanai, kas mazina pārmaiņu riskus un optimizē ieguvumus visiem darba ņēmējiem; uzsver, ka sociāli taisnīga pārveidošana ir ilgtspējīgas attīstības pamatelements un būtisks priekšnoteikums tam, lai Eiropas iedzīvotāji atbalstītu pārveidošanas procesu;
74. uzsver, ka pārveidošanas procesa pārvaldības trūkuma dēļ radušās izmaksas var būt daudzkārt lielākas nekā paredzamie ieguldījumi; aicina Komisiju, dalībvalstis un darba tirgus partnerus kopīgi uzņemties atbildību par preventīvu transformācijas pārvaldību;
75. uzsver, ka ilgtspējīgai ekonomikai jāiekļūst par daļu no korporatīvās un sociālās atbildības vides jomā, un ka ilgtspējīgas attīstības kultūru un ilgtspējīgu ekonomiku var veicināt ar mācību programmām uzņēmumu sociālās atbildības kontekstā;
76. atgādina, ka nepieciešamo apstākļu radīšana, kas ļauj darba ņēmējiem piedalīties tālākāpmācībā un pielāgoties jaunām tehnoloģijām, lai nepieļautu darba vietu skaita samazināšanos, un koplīgumu veicināšana un to atbalsts, lai plānotu pārmaiņas un novērstu bezdarbu, kā arī sociālās drošības veicināšana, ienākumu atbalsta sistēmu un aktīvāku konkrētām nozarēm paredzētu mācību iniciatīvu izveide ir izšķirošas nozīmes preventīvi pasākumi;
77. aicina Komisiju ES līmenī sniegt atbalstu nākotnes profesiju pētniecībai, lai nepieļautu darbinieku skaita samazināšanu un Eiropas Savienībā saglabātu darba vietas;

78. uzsver, ka ir vajadzīga starptautisko organizāciju cieša un efektīva sadarbība un savstarpēja papildināmība, un aicina Pasaules Tirdzniecības organizāciju rīkoties attiecībā uz tiem sociālajiem un vides jautājumiem, kas skar investīcijas un tirdzniecību;
79. atzīst, ka videi draudzīgu darba vietu sniegto iespēju attīstībā NVO un arodbiedrībām kā darba devējiem un sabiedrības informētības veicinātājiem ir svarīga loma attiecībā uz atbalsta sniegšanu lēmumu pieņemšanas procesā.
80. norāda, ka organizācijas, kas iegulda ekoeftīvās darbībās, palīdzēs radīt labāku darba vidi personālam un darba ņēmējiem un tādējādi, iespējams, uzlabosies to darba ražīgums; aicina dalībvalstis veicināt Eiropas vides vadības un audita sistēmu (EMAS) un mudināt visas ekonomikas nozares censties nodrošināt EMAS reģistrāciju; aicina Komisiju, dalībvalstis un sociālos partnerus būtiski svarīgus vides jautājumus iekļaut sociālajā dialogā visos apspriešanās līmeņos, jo īpaši starpnozarū sarunu procesos; uzsver — lai pāreja būtu sociāli taisnīga, darba ņēmējiem šajā procesā būtu jāpiedalās kā partneriem; prasa iesaistīt darbinieku pārstāvjus, kuri būtu atbildīgi par darba vietu padarīšanu par videi saudzīgākām, kā to noteikusi ILO, un saskaņā ar valstu praksēm viņi aktīvi palīdzētu savas darbavietas, uzņēmumus un nozares veidot ilgtspējīgākas; aicina dalībvalstis un darba tirgus partnerus sistemātiski sadarboties ar iesaistītajām pusēm un ekspertiem vides jomā, un izmantot viņu padomus šīs pārejas pārvaldībā;
81. aicina ES ar sociālo partneru palīdzību sākt sistemātisku dialogu ES ārējo sakaru jomā, lai pieeju ilgtspējīgai attīstībai veidotu līdzīgi arī citās pasaules valstīs, tā cenšoties izveidot vienādus nosacījumus attīstībai un nodrošināt, ka rūpnieciskā konkurētspēja nekļūst par risku; uzskata — ja ilgtspējīgas ražošanas nozarēs tiks nodrošināta godīga konkurence, tas labvēlīgi ietekmēs šajās darba vietās strādājošos, jo uzlabosies viņu aizsardzība un darba apstākļi;
82. aicina Komisiju un dalībvalstis sākt informācijas un sabiedrību izglītojošas kampaņas par videi draudzīgu darba vietu radīšanu ilgtspējīgā ekonomikā;
- o
- o o
83. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.